

פרשת תצוה

ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך... מתוך בני ישראל לכהנו לי... ועשית בגדי קודש. ואתה תדבר אל כל חכמי לב וגו' ועשו את בגדי אהרן... והם יקחו... (כח א-ג,

בדיוק המקרא עולים כמה דיוקים הטעונים ביאור, תחילה מה שחזר ושנה לשון ואתה, דמה הוצרך לחזור ולומר ואתה וכו', וביותר מהו שחזר ואמר ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי, הא לעיל בפ' א' כבר נשנתה כל פרשה זו באריכות, ומהו הלשון שנקט והם יקחו, אחר שאמר ואלה הבגדים אשר יעשו, הוה ליה למימר דיעשו כן מכסף וזהב וכו', ומאי נקט לשון והם יקחו.

ונראה לומר, דהנה עניני קדושת כהונה הוא לדורות, דדור הולך ודור בא, ומצינו במקום אחר דלשון מתוך בני ישראל, ר"ל קדושה עולמית כקדושת בני ישראל, ולזה בעינן סיוע גדול בתחילתן שיהיו קדושים לעולם, ולכן ההלבשה והמשיחה לכהנים הוצרכו להיות ע"י משה בעצמו לבדו, וזהו שאמר ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בניי, ור"ל שיקדשם בקדושה עולמית, לכהנו לי, וראיה לדבר דאיתא במדרש שכל מקום שנאמר לי אינו זז לעולם, ע"כ צריך שיהיה על ידך דוקא.

ועשיית בגדי הכהונה צריכין שתהא בהן עשייה לשמה, שהרי על ידם יתקדשו הכהנים והיתה קדושתם יתרה מאד, וצריך לשמה ע"ז גופיה שיתקדשו הכהנים, וזהו שאמר ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי, ולכן חכמי לב יקחו את הדברים כמו שהם, לומר שהכל יעשה על ידם, וזהו פירוש והם יקחו את הזהב ואת התכלת וכו', שיעשה על ידם לשמה.

ומעתה, אף שמצינו בפ' ויקהל (לה, כח) דקתני וכל אשה חכמת לב וגו', ויביאו מטוה וגו', היינו לשאר דברים במקדש, אבל לא לבגדי כהונה כדאיתא ברש"י שם, שהיה זה מעשה האומנים החכמים, ויש בזה הפרשה פיוס למשה רבינו ע"ה שלא נתמנה לכהונה, לומר שאין גדול ממנו שימשחנו ויקבע קדושתם של הכהנים לדורות, וכן אמרו על נדבת השמן המשחה שהיא לדורות שיהיה מרע"ה נזכר עליה כמש"כ בילקוט הראובני, יעו"ש.

ובזה יבוארו דברי המד"ר (סוף פ' ל"ו) מקרא דלולי תורתך, דאיתא התם ד"א ואתה הקרב אליך, הדא הוא דכתיב לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי, כשאמר הקב"ה למשה ואתה הקרב אליך, הרע לו, אמר לו תורה הייתה לי ונתתיה לך וכו', משל לחכם שנטל קרובתו ועשתה עמו י' שנים ולא ילדה, אמר לה בקשי לי אשה, אמר לה יכול אני ליטול חוץ מרשותך אלא שהייתי מבקש ענותנותך, כך אמר הקב"ה למשה יכול הייתי לעשות לאחריך כ"ג חוץ מדעתך, אלא שהייתי מבקש שתהא גדול עליו וכו' עיי"ש, ויש להבין פירוש המשל והנמשל.

ולהמתבאר י"ל דהכוונה של הפ' לולי תורתך הוא, שע"י התורה הוא מוצא מרגוע לנפשו, ולשם כך האדם מתייסר כדי שע"כ תכנס בו התורה יותר, וכמ"ש התוספות בכתובות (קד, א) כדי שייכנע לפני, והביא דברי המדרש שיתפלל שלא יכנסו מעדנים לתוך גופו עיי"ש, ה"נ הכא היה צריך לעשות את אהרן כ"ג כדי שיכנע לפני משה, ובזה יזכה בכהונה, דמשיחה כזו לא יתכן כ"א ע"י אחר גדול ממנו שיכנע זה לפניו, וע"כ עשה משה את אהרן לכ"ג, וז"ש במשל כדי שתתקיים הנשואין צריך שתשפל השניה לפני הראשונה, דזהו הפיוס שאמר השי"ת למשה

מקור: מהרי"ל

פרשת תצוה